

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

58. aastakäik

3. august 2015

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2015/C 254/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2015/C 254/02	Kohtuasi C-159/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 7. aprillil 2015 – Franz Lesar.	2
2015/C 254/03	Kohtuasi C-163/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 9. aprillil 2015 – Youssef Hassan versus Breiding Vertriebsgesellschaft mbH	3
2015/C 254/04	Kohtuasi C-183/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 23. aprillil 2015 – TSI GmbH versus Hauptzollamt Aachen.	3
2015/C 254/05	Kohtuasi C-185/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 22. aprillil 2015 – Marjan Kostanjevec versus F&S LEASING, G.m.b.H..	4
2015/C 254/06	Kohtuasi C-186/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Münster (Saksamaa) 24. aprillil 2015 – Kreissparkasse Wiedenbrück versus Finanzamt Wiedenbrück	5

2015/C 254/07	Kohtuasi C-195/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 29. aprillil 2015 – Pierre Mulhaupt, Société Civile Immobilière Senior Home'i (SCI) saneerimisnõustaja	5
2015/C 254/08	Kohtuasi C-209/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 6. mail 2015 – Korpschef van politie versus W. F. de Munk	6
2015/C 254/09	Kohtuasi C-214/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 11. mail 2015 – Município de Vila Pouca de Aguiar versus Sá Machado & Filhos, S.A. ja Norcep Construções e Empreendimentos, L. ^{da}	7
2015/C 254/10	Kohtuasi C-226/15 P: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion 18. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-378/13: APAL ja Star Fruit versus Siseturu Ühtlustamise Amet	7
2015/C 254/11	Kohtuasi C-230/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag (Madalmaad) 20. mail 2015 – Brite Strike Technologies Inc. versus Brite Strike Technologies SA	8
2015/C 254/12	Kohtuasi C-238/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif (Luksemburg) 22. mail 2015 – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga versus Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche.	9
2015/C 254/13	Kohtuasi C-244/15: 27. mail 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik.	10
2015/C 254/14	Kohtuasi C-253/15 P: Euroopa Komisjoni 29. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-412/13: Chin Haur Indonesia, PT versus Euroopa Liidu Nõukogu.	10
2015/C 254/15	Kohtuasi C-254/15 P: Euroopa Komisjoni 29. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-413/13: City Cycle Industries versus Euroopa Liidu Nõukogu.	11
2015/C 254/16	Kohtuasi C-259/15 P: Euroopa Liidu Nõukogu 1. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-412/13: Chin Haur Indonesia, PT versus Euroopa Liidu Nõukogu	12
2015/C 254/17	Kohtuasi C-260/15 P: Euroopa Liidu Nõukogu 1. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-413/13: City Cycle Industries versus Euroopa Liidu Nõukogu	13
2015/C 254/18	Kohtuasi C-270/15 P: Belgia Kuningriigi 8. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-538/11: Belgia versus komisjon.	14
Üldkohus		
2015/C 254/19	Kohtuasi T-260/15: 22. mail 2015 esitatud hagi – Iberdrola versus komisjon.	16
2015/C 254/20	Kohtuasi T-263/15: 15. mail 2015 esitatud hagi – Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo versus komisjon	16
2015/C 254/21	Kohtuasi T-264/15: 8. mail 2015 esitatud hagi – Gameart versus komisjon.	17

2015/C 254/22	Kohtuasi T-296/15: 5. juunil 2015 esitatud hagi – Industrias Químicas del Vallés versus komisjon . . .	19
2015/C 254/23	Kohtuasi T-299/15: 8. juunil 2015 esitatud hagi – Nova versus komisjon	20
2015/C 254/24	Kohtuasi T-317/15: 18. juunil 2015 esitatud hagi – Itaalia versus komisjon.	21
2015/C 254/25	Kohtuasi T-320/15: 19. juunil 2015 esitatud hagi – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro versus komisjon	22

Avaliku Teenistuse Kohus

2015/C 254/26	Kohtuasi F-55/14: Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 25. juuni 2015. aasta otsus – EE versus komisjon (Avalik teenistus — Lepinguline töötaja — Tähtajalise lepingu pikendamata jätmine — Tühistamisnõuded — Pikendamise menetlus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkt a — Õigus olla ära kuulatud — Eiramine — Kahju hüvitamise nõuded — Mittevaraline kahju).	24
2015/C 254/27	Kohtuasi F-67/14: Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 25. juuni 2015. aasta otsus – Mikulik versus nõukogu (Avalik teenistus — Ametnikud — Katseag — Katseaja pikendamine — Teenistusest vabastamine katseaja lõpus — Mittenõuetekohastes tingimustes läbitud katseag).	24
2015/C 254/28	Kohtuasi F-139/14: Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 22. juuni 2015. aasta määrus – van Ourdenaarden versus parlament (Avalik teenistus — Ametnikud — Põhipuhkus — Ülekandmine kaheteistkümne päeva piires — Hüvitis — Pensioniteatis — Tähtaja jooksul vaidlustamata jätmine — Uute ja oluliste asjaolude puudumine — Kodukorra artikkel 81 — Ilmselt vastuvõetamatu hagi) . .	25

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2015/C 254/01)

Viimane väljaanne

ELT C 245, 27.7.2015

Eelmised väljaanded

ELT C 236, 20.7.2015

ELT C 228, 13.7.2015

ELT C 221, 6.7.2015

ELT C 213, 29.6.2015

ELT C 205, 22.6.2015

ELT C 198, 15.6.2015

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 7. aprillil 2015 – Franz Lesar

(Kohtuasi C-159/15)

(2015/C 254/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Franz Lesar

Vastustaja: Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel ⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a ning artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt teenistusse asumisele eelnenud ajavahemikke nagu õpingutele kulunud aega ja riigiga lepingulises teenistussuhtes oldud aega, mille eest tuli tasuda kohustuslikke sissemaksid pensionikindlustusfondi,

- a) võetakse pensioniõiguste arvutamisel arvesse, kui isik oli sel ajal juba vanem kui 18-aastane, kusjuures riik saab sellisel juhul sotsiaalkindlustusõiguse alusel nende ajavahemike arvesse võtmise eest sotsiaalkindlustusasutuselt hüvitist;
- b) kuid pensioniõiguste arvutamisel ei võeta arvesse, kui isik ei olnud sel ajal veel 18-aastane, kusjuures selliste ajavahemike arvesse võtmata jätmise korral riigile hüvitist ei maksta ning kindlustatud isikule tagastatakse pensionikindlustusfondi tehtud sissemaksed, eriti kui silmas pidada seda, et kui liidu õiguse kohaselt võetakse neid ajavahemikke tagantjärele arvesse, tähendaks see, et sotsiaalkindlustusasutusel oleks võimalik tagastatud summa ametnikult välja nõuda ning et sotsiaalkindlustusasutus oleks tagantjärele kohustatud riigile hüvitist maksma?

⁽¹⁾ EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 9. aprillil 2015 –
Youssef Hassan versus Breiding Vertriebsgesellschaft mbH**

(Kohtuasi C-163/15)

(2015/C 254/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Youssef Hassan

Vastustaja: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 23 lõike 1 esimese lausega on vastuolus ühenduse kaubamärgiregistrisse kandmata litsentsiaadi õigus esitada nõudeid ühenduse kaubamärgi rikkumise tõttu?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 23 lõike 1 esimese lausega on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt litsentsiaat võib kaubamärgi omaniku nõudeid esitada rikkuja vastu kaubamärgi omaniku huvides, kuid oma nimel?

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 23. aprillil 2015 – TSI GmbH
versus Hauptzollamt Aachen**

(Kohtuasi C-183/15)

(2015/C 254/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TSI GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Aachen

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta ⁽¹⁾, mida on muudetud komisjoni 19. septembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1031/2008 ⁽²⁾, I lisa esitatud kombineeritud nomenklatuuri (KN) tuleb tõlgendada nii, et teatavad kohtumääruses täpsemalt kirjeldatud aerodünaamiliste osakeste suurust mõõtvad ultraviolet-seadmed ja osakeste käsiloendurid klassifitseeritakse KN-i alamrubriiki 9027 10 10?

⁽¹⁾ ELT L 256, lk 1; ELT erivaljaanne 02/002, lk 382.

⁽²⁾ Komisjoni 19. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1031/2008, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT L 291, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) 22. aprillil 2015
– Marjan Kostanjevec versus F&S LEASING, G.m.b.H.**

(Kohtuasi C-185/15)

(2015/C 254/05)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Marjan Kostanjevec

Kostja: F&S LEASING, G.m.b.H

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõistet „vastuhagi” määruse nr 44/2001⁽¹⁾ artikli 6 punkti 3 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka nõuet, mis on esitatud vastavalt siseriiklikule õigusele vastuhagina pärast seda, kui teistmismenetluses tühistati jõustunud ja täitmisele pööratav kohtuotsus, mis oli tehtud kostja põhihagi alusel algatatud menetluses, ja kohtuasi saadeti esimese astme kohtule uueks arutamiseks, kuid hageja nõuab alusetu rikastamise nõudel põhinevas vastuhagis selle summa tagastamist, mille ta oli kohustatud maksma tühistatud kohtuotsuse alusel, mis tehti kostja põhihagi alusel algatatud menetluses?
2. Kas määruse nr 44/2001 artikli 15 lõikes 1 sätestatud mõistet „küsimused, mis on seotud lepinguga, mille tarbija on sõlminud” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka olukorda, kus tarbija esitab oma hagi, milles ta tugineb alusetust rikastumisest tulenevale nõudele, siseriikliku õiguse tähenduses vastuhagina, mis on seotud põhihagiga, mis puudutab määruse nr 44/2001 nimetatud sätte kohaselt siiski tarbijalepinguga seotud vaidlust, ning milles hageja – tarbija – nõuab selle summa tagastamist, mille ta oli kohustatud maksma (hiljem) tühistatud kohtuotsuse alusel, mis tehti kostja põhihagi alusel algatatud menetluses, ning seega selle summa tagastamist, mis tuleneb tarbijalepinguga seotud asjast?
3. Kas juhul, kui ülalkirjeldatud olukorras ei ole võimalik määrata kohtualluvust kindlaks vastuhagi puhul kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade ega tarbijalepingute puhul kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade alusel:
  - a) tuleb määruse nr 44/2001 artikli 5 punktis 1 sätestatud mõistet „lepingutega seotud asjad” tõlgendada nii, et see hõlmab ka hagi, milles hageja tugineb alusetust rikastumisest tulenevale nõudele, kuid mis on siseriikliku õiguse järgi esitatud vastuhagina kostja – pooltevahelist lepingulist suhet käsitleva – põhihagiga, ning mille puhul on alusetust rikastumisest tuleneva nõude eesmärk selle summa tagastamine, mille hageja oli kohustatud maksma (hiljem) tühistatud kohtuotsuse alusel, mis tehti kostja põhihagi alusel algatatud menetluses, ning seega selle summa tagastamine, mis tuleneb lepinguga seotud asjast;

juhul kui eelmisele küsimusele on võimalik vastata jaatavalt:

- b) kas ülalkirjeldatud olukorras tuleb kohtualluvust, mis määratakse määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 kohaselt täitmise koha järgi, hinnata nende eeskirjade alusel, mida kohaldatakse alusetust rikastumisest tulenevast nõudest lähtuvate kohustuste täitmisele?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Münster (Saksamaa) 24. aprillil 2015 –
Kreissparkasse Wiedenbrück versus Finanzamt Wiedenbrück**

(Kohtuasi C-186/15)

(2015/C 254/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Münster

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Kreissparkasse Wiedenbrück

Vastustaja: Finanzamt Wiedenbrück

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigid on kohustatud kohaldama nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 175 lõikes 1 ette nähtud ümardamise korda, kui sisendkäibemaksu mahaarvatav osa arvutatakse viidatud direktiivi artikli 173 lõike 2 punktides a, b, c või d ette nähtud erimeetodi alusel?
2. Kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklis 184 ja sellele järgnevates artiklites ette nähtud mahaarvamise korrigeerimise korral, on liikmesriigid kohustatud kohaldama direktiivi 2006/112/EÜ artikli 175 lõikes 1 ette nähtud ümardamise korda, kui mahaarvatav osa direktiivi artikli 175 lõike 1 tähenduses arvutatakse viidatud direktiivi artikli 173 lõike 2 punktides a, b, c või d ette nähtud erimeetodi alusel või nõukogu kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punktide a, b, c või d alusel?
3. Kas liikmesriigid on kohustatud ümardamise korda – teine küsimus – kohaldades tegema direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 184 ja sellele järgnevates artiklites ette nähtud mahaarvamise korrigeerimise nii, et korrigeeritav sisendkäibemaks ümardatakse maksukohustuslase kasuks täisarvulise protsendimäärani?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 29. aprillil 2015 – Pierre Mulhaupt,
Société Civile Immobilière Senior Home'i (SCI) saneerimisnõustaja**

(Kohtuasi C-195/15)

(2015/C 254/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: Pierre Mulhaupt, Société Civile Immobilière Senior Home'i (SCI) saneerimisnõustaja

Teised menetlusosalised:

Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Eelotsuse küsimus

Kas asjaõiguse mõiste nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 tähenduses hõlmab sellist siseriiklikku regulatsiooni, nagu sätestab Grundsteuergesetz'i (kinnisvaramaksu seadus) § 12 koostoimes Abgabenordnung'i (maksukorralduse määrus) § 77 lõike 2 esimese lausega, mille kohaselt koormab kinnisvaramaksu tasumise kohustus kinnisasja seadusest tuleneva avalik-õigusliku koormatisena, mille täitmiseks peab kinnisasja omanik taluma sundtäitmist kinnisasja arvel?

⁽¹⁾ ELT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 6. mail 2015 – Korpschef van politie versus W. F. de Munk

(Kohtuasi C-209/15)

(2015/C 254/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Korpschef van politie

Vastustaja apellatsioonimenetluses: W. F. de Munk

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88/EÜ ⁽¹⁾ artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et selle artikliga on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu Barpi [Besluit algemene rechtspositie politie, määrus politsei üldise õigusliku staatuse kohta] artikkel 19, mille kohaselt ei kogune töölt alusetult vabastatud ametnikul puhkusetunde ajavahemikul töölt vabastamise kuupäevast kuni tööle ennistamise kuupäevani või kuupäevani, mil ta õiguspäraselt töölt vabastati?
2. Kas juhul, kui esimesest küsimusest tuleneb, et vaidlusalusel ajavahemikul on puhkusetunde siiski kogunenud, tuleb direktiivi 2003/88/EÜ artiklit 7 tõlgendada nii, et Barpi artikkel 23, mille kohaselt võib kogunemisaasta lõpus järgmisse aastasse üle viia ainult piiratud arvu puhkusetunde ning õigus ülejäänud kasutamata puhkusetundidele lõpeb, on viidatud artikliga vastuolus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9, ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 11. mail 2015 –
Município de Vila Pouca de Aguiar versus Sá Machado & Filhos, S.A. ja Norcep Construções
e Empreendimentos, L.^{da}**

(Kohtuasi C-214/15)

(2015/C 254/09)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Município de Vila Pouca de Aguiar

Vastustajad: Sá Machado & Filhos ja S.A. ja Norcep, Construções e Empreendimentos, L.^{da} jt

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õiguse ja eeskätt direktiivi 2004/18/EÜ⁽¹⁾ artikliga 55 on kooskõlas see, kui ehitustööde riigihankelepingu sõlmimiseks algatatud menetluses lükatakse viivitamata tagasi pakkuja selline pakkumus, millele ei ole esitamise hetkel lisatud pakkumuse „ebanormaalselt madalat hinda” õigustavat dokumenti, kui hankedokumentides on määratletud tingimused, mille täidetuse korral on sellise hinnaga tegu [vt „hankedokumentide” punkt 09/C1]?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

**Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion 18. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (neljas koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-378/13: APAL ja Star Fruit
versus Siseturu Ühtlustamise Amet**

(Kohtuasi C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (esindajad: advokaadid T. de Haan ja P. Peters)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellantide nõuded

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. märtsi 2015. aasta otsus asjas T-378/13, EU:T:2015:186, kuivõrd sellega on jäetud rahuldamata apellantide hagi, milles nad palusid esimese võimalusena muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsust asjas R 1215/2011-4;

- muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsust asjas R 1215/2011-4 nii, et apellantide poolt sellele apellatsioonikojale esitatud kaebus rahuldatakse ning seetõttu rahuldatakse apellantide vastulause ühenduse kaubamärgi ENGLISH PINK nr 8610768 registreerimisele;
- mõista apellantide kohtukulud, seal hulgas apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetlusega seotud kulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid põhjendavad apellatsioonkaebust järgmiste väidetega.

Esiteks leiavad apellandid, et nii Üldkohus kui apellatsioonikoda on rikkunud samade poolte vahelises vaidluses ühenduse kaubamärkide kohtu poolt määruse (EÜ)⁽¹⁾ nr 207/2009 alusel tehtud lõpliku otsuse seadusjõu põhimõtet ning õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse kaitse üldpõhimõtteid.

Teiseks heidavad apellandid Üldkohtule ette sama määruse artikli 65 lõike 3 rikkumist, kuna viimane ei muutnud ühtlustamisameti otsust.

Lõpuks leiavad apellandid, et kuna tegemist on poolelioleva kohtuvaidlusega, peab Euroopa Kohus kohaldama Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimest lõiget.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag (Madalmaad) 20. mail 2015 – Brite Strike Technologies Inc. versus Brite Strike Technologies SA

(Kohtuasi C-230/15)

(2015/C 254/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Brite Strike Technologies Inc.

Kostja: Brite Strike Technologies SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas intellektuaalomandi (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) Beneluxi konventsiooni (vajaduse korral Gerechtshof Den Haagi 26. novembri 2013. aasta otsuse punktides 28-34 nimetatud põhjustel) tuleb lugeda hilisemaks konventsiooniks, mistõttu ei tule Beneluxi konventsiooni artiklit 4.6 pidada erisätteks määruse nr 44/2001⁽¹⁾ tähenduses?

Juhul, kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

2. Kas määruse nr 44/2001 artikli 22 punktist 4 tuleneb, et vaidluse kohta otsuse tegemiseks on rahvusvaheliselt pädevad nii Belgia kui ka Madalmaade ja Luksemburgi kohtud?
3. Juhul, kui vastus on eitav: Kuidas tuleb sel juhul käesoleva kohtuasjaga sarnasel juhul kindlaks teha, kas rahvusvaheliselt on pädevad Belgia, Madalmaade või Luksemburgi kohtud? Kas selle rahvusvahelise pädevuse (täpsemal) kindlakstegemisel saab (siiski) kohaldada Beneluxi konventsiooni artiklit 4.6?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 11/04, lk 42).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif (Luksemburg) 22. mail 2015 – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga versus
Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Kohtuasi C-238/15)

(2015/C 254/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Vastustaja: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Eelotsuse küsimus

Kas tingimus, mis on 22. juuni 2000. aasta seaduse riigi rahalise abi kohta kõrgharidusõpinguteks artikliga 2bis (lisatud 19. juuli 2013. aasta seadusega) kehtestatud üliõpilastele, kes ei ela Luksemburgi Suurhertsogiriigis, ja mis välistab mis tahes muude seotuse kriteeriumide arvessevõtmise ning mille kohaselt peab tegemist olema selliste töötajate lastega, kes on rahalise abi taotlemise ajaks töötanud või kutsetegevusega tegelenud Luksemburgis vähemalt viieaastase katkematu ajavahemiku vältel, on põhjendatud haridus- ja elarvepoliitika kaalutlustega, mille Luksemburgi riik on esile toonud, ning sobiv ja ka proportsionaalne taotletava eesmärgiga, milleks on püüda suurendada kõrgharidusdiplomi omandanud isikute osakaalu, püüdes samas tagada, et need isikud pärast seda, kui nad on kasutanud asjaomases abisüsteemis pakutavat võimalust oma õpingute – mis võivad toimuda ka välismaal – rahastamiseks, naasevad Luksemburgi, et panustada omandatud teadmistega selle liikmesriigi majanduse arengusse?

27. mail 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik**(Kohtuasi C-244/15)**

(2015/C 254/13)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja W. Roels)*Kostja:* Kreeka Vabariik**Hageja nõuded**

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik võttis vastu ja jättis kehtima õigusnormid, mis näevad ette esmase eluaseme vabastamise pärandimaksust ja on diskrimineerivad, kuna neid kohaldatakse ainult nende Euroopa Liidu kodanike suhtes, kes elavad Kreekas, siis on ta rikkunud ELTL artiklist 63 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Kreekas residentist isikute, kellel ei ole maaomandit (kes on pärandimaksust vabastatud), ja Kreeka mitteresidentist isikute erinev kohtlemine pärimise teel saadud esmase eluaseme maksustamisel on kapitali vaba liikumise põhjendamatu piirang ELTL artikli 63 tähenduses (vt ka ELTL artikkel 65).
2. Kreeka residentide ja mitteresidentide erinev maksustamine tähendab sarnaste olukordade põhjendamatu eristamist, kuna ka Kreeka mitteresidentid võivad asuda Kreekasse elama ja sel juhul on nad samasuguses olukorras nagu isikud, kes juba elavad Kreekas, ning kuna maksuvabastus ei ole seotud sellega, kas omanik kasutab pärimise teel saadud kinnisasja elukohana, siis ei saa elukoht olla kriteerium, mille alusel maksuvabastust antakse. Elukoha kriteeriumi taga peitub kodakondsuse kriteerium, kuna Kreekas elavatel isikutel on valdavalt Kreeka kodakondsus ja vastupidi.
3. Erinev kohtlemine, mis ei ole seotud sellega, kas omanik kasutab kinnisasja elukohana, ei saa olla põhjendatav sotsiaalpoliitiliste kriteeriumide ega avaliku sektori tulude kindlustamise vajadusega.

Euroopa Komisjoni 29. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-412/13: Chin Haur Indonesia, PT versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-253/15 P)

(2015/C 254/14)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Apellant:* Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, M. França)*Teised menetlusosalised:* Chin Haur Indonesia, PT, Euroopa Liidu Nõukogu, Maxcom Ltd

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-412/13: Chin Haur Indonesia, PT vs. Euroopa Liidu Nõukogu, mis toimetati komisjonile kätte 23. märtsil 2015, jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata ning mõista kohtukulud välja hagejalt;

või teise võimalusena

- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks, otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni apellatsioonkaebus käsitleb Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsust kohtuasjas T-412/13. Selles otsuses tühistas Üldkohus Chin Haur Indonesia, PT-d puudutavas osas nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 501/2013, ⁽¹⁾ millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte, artikli 1 lõiked 1 ja 3.

Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm väidet.

Esiteks väidab komisjon, et Üldkohus ei saanud õiguspäraselt järeldada, et nõukogu rikkus dumpinguvastase algmääruse ⁽²⁾ artikli 13 lõiget 1, sest see järeldus põhineb vaidlustatud määruse asjassepuutuva põhjenduse vääralt tõlgendusel ning dumpinguvastase algmääruse artikli 13 lõike 1 vääralt tõlgendusel. Teiseks väidab komisjon, et Üldkohus põhjendas oma järeldust ebapiisavalt ja vastuoluliselt, rikkudes Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 36. Kolmandaks on komisjon seisukohal, et Üldkohus rikkus komisjoni menetlusõigusi, mis tal on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 40 alusel.

⁽¹⁾ ELT L 153, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

Euroopa Komisjoni 29. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-413/13: City Cycle Industries versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-254/15 P)

(2015/C 254/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, M. França)

Teised menetlusosalised: City Cycle Industries, Euroopa Liidu Nõukogu, Maxcom Ltd

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-413/13: City Cycle Industries vs. Euroopa Liidu Nõukogu, mis toimetati komisjonile kätte 23. märtsil 2015, jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata ning mõista kohtukulud välja hagejalt;

või teise võimalusena

- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks, otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni apellatsioonkaebus käsitleb Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsust kohtuasjas T-413/13. Selles otsuses tühistas Üldkohus City Cycle Industries'i puudutavas osas nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 501/2013⁽¹⁾, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigiist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte, artikli 1 lõiked 1 ja 3.

Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks neli väidet. Esiteks väidab komisjon, et Üldkohus jättis *ex officio* hindamata, kas tühistamishagi oli ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel vastuvõetav. Teiseks on komisjon seisukohal, et Üldkohus ei saanud õiguspäraselt järeldada, et nõukogu rikkus dumpinguvastase algmääruse⁽²⁾ artikli 13 lõiget 1, sest see järeldus põhineb vaidlustatud määruse asjassepuutuva põhjenduse vääralt tõlgendusel ning dumpinguvastase algmääruse artikli 13 lõike 1 vääralt tõlgendusel. Kolmandaks väidab komisjon, et Üldkohus ei põhjendanud oma järeldust piisavalt, rikkudes Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 36. Neljandaks on komisjon seisukohal, et Üldkohus rikkus komisjoni menetlusõigusi, mis tal on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 40 alusel.

⁽¹⁾ ELT L 153, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 1. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-412/13: Chin Haur Indonesia, PT versus Euroopa
Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert, *Rechtsanwalt* R. Bierwagen ja *Rechtsanwalt* C. Hipp)

Teised menetlusosalised: Chin Haur Indonesia, PT, Euroopa Komisjon, Maxcom Ltd

Apellandi nõuded

Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-412/13: Chin Haur Indonesia, PT vs. Euroopa Liidu Nõukogu, mis toimetati nõukogule kätte 23. märtsil 2015;

- jätta vaidlustatud määruse⁽¹⁾ peale Chin Haur, PT esimeses astmes esitatud tühistamishagi rahuldamata, ja
- mõista nõukogu esimese astme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja Chin Haur, PT-lt.

Teise võimalusena

- saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi uueks arutamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus tõlgendas väärtalt algmääruse⁽²⁾ artikli 13 lõiget 1, kui järeltas, et nõukogul ei olnud piisavalt tõendeid, et asuda seisukohale, et hageja oli seotud ümberlaadimisega. Üldkohtu tõlgendus, mille ta andis tingimustele, mille äriühingud peavad täitma, et nad laiendatud meetmetest vabastataks, on vastuolus algmääruse artikli 13 ülesehitusega (esimene väide).

Üldkohtu järeltas, et nõukogul ei olnud Üldkohtule esitatud dokumentide alusel tõendeid, mille põhjal ta oleks vaidlustatud otsuses saanud järeltasda, et hageja oli seotud ümberlaadimisega, ei ole nõuetekohaselt põhjendatud. Vastupidi vaidlustatud kohtuotsuses märgitule, arvestades seda, et ümberlaadimine oli siseriiklikul tasandil nõuetekohaselt tõendatud ning et hageja vabastamise taotlus ei olnud põhjendatud, said nõukogu ja seejärel Üldkohus faktide põhjal pealegi järeltasda ainult seda, et hageja oli ümberlaadimisega seotud. Vastupidisele järeltasusele jõudes moonutas Üldkohus fakte (teine väide).

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 501/2013, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigi pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte (ELT L 153, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

**Euroopa Liidu Nõukogu 1. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
19. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-413/13: City Cycle Industries versus Euroopa Liidu
Nõukogu**

(Kohtuasi C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert, Rechtsanwält R. Bierwagen ja Rechtsanwält C. Hipp)

Teised menetlusosalised: City Cycle Industries, Euroopa Komisjon, Maxcom Ltd

Apellandi nõuded

Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-413/13: City Cycle Industries vs. Euroopa Liidu Nõukogu, mis toimetati nõukogule kätte 23. märtsil 2015;

- jätta vaidlustatud määruse⁽¹⁾ peale City Cycle Industries'i esimeses astmes esitatud tühistamishagi rahuldamata, ja
- mõista nõukogu esimese astme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja City Cycle Industries'ilt.

Teise võimalusena

- saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi uueks arutamiseks;
- otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus tõlgendas vääralt algmääruse⁽²⁾ artikli 13 lõiget 1, kui järeltas, et nõukogul ei olnud piisavalt tõendeid, et asuda seisukohale, et hageja oli seotud ümberlaadimisega. Üldkohtu tõlgendus, mille ta andis tingimustele, mille äriühingud peavad täitma, et nad laiendatud meetmetest vabastataks, on vastuolus algmääruse artikli 13 ülesehitusega (esimene väide).

Üldkohtu järeldust, et nõukogul ei olnud Üldkohtule esitatud dokumentide alusel tõendeid, mille põhjal ta oleks vaidlustatud otsuses saanud järeldada, et hageja oli seotud ümberlaadimisega, ei ole nõuetekohaselt põhjendatud. Vastupidi vaidlustatud kohtuotsuses märgitule, arvestades seda, et ümberlaadimine oli siseriiklikul tasandil nõuetekohaselt tõendatud ning et hageja vabastamise taotlus ei olnud põhjendatud, said nõukogu ja seejärel Üldkohus faktide põhjal pealegi järeldada ainult seda, et hageja oli ümberlaadimisega seotud. Vastupidisele järeldusele jõudes moonutas Üldkohus fakte (teine väide).

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 501/2013, millega laiendatakse Hiina Rahvabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte (ELT L 153, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

Belgia Kuningriigi 8. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-538/11: Belgia versus komisjon

(Kohtuasi C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet ja J. C. Halleux ning Rechtsanwalt L. Van Den Hende)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 25. märtsi 2015. aasta otsus,
- tühistada Euroopa Komisjoni 27. juuli 2011. aasta otsus, mis käsitleb Belgia riigiabi veiste transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSE) teimimise rahastamiseks (riigiabi C 44/08 (ex NN 45/04)), ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: Üldkohus rikkus mitut õigusnormi ning jättis täitmata põhjendamiskohustuse, mis puudutab majandusliku soodustamise olemasolu ELTL artikli 107 lk 1 tähenduses.

- a) **Esimene osa:** Üldkohus rikkus õigusnormi ning jättis täitmata põhjendamiskohustuse eelkõige seetõttu, et ta lähtus sellest, et alati, kui ametiasutused panevad teatud ettevõtjatele seaduses sätestatud või haldusõigusliku kohustuse, peavad asjaomased ettevõtjad kandma automaatselt selle kohustusega kaasnevat kulud, ilma et ametiasutused saaksid selles osas midagi muuta ja seda sõltumata meetme eesmärgist ja seosest avaliku võimu teostamisega. Selle seisukohaga ei saa nõustuda, kuid Üldkohus ei selgita, miks on BSE testide kulude näol tegemist ettevõtja eelarvel tavaliselt lasuva kohustusega. Lisaks ei ole Üldkohus täitnud Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 36 koosmõjus artikliga 53 tulenevat põhjendamiskohustust, eelkõige kuna ta on jätnud käsitlemata mitu hageja esitatud argumenti ja pretsedenti või ei ole tunnistanud nende asjakohasust.
- b) **Teine osa:** Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna ta leidis, et harmoniseerimissätete olemasolu või nende puudumine ei oma riigiabi olemasolu hindamisel mingit tähtsust. Üldkohus on seejuures rikkunud ka Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 36 koosmõjus artikliga 53 tulenevat põhjendamiskohustust, kuna ta jättis käsitlemata Belgia Kuningriigi esitatud väited.
- c) **Kolmas osa:** Üldkohus lähtub vaidlustatud otsuses ebaõigelt sellest, et Belgia Kuningriik ei ole märkinud, miks ülemäärase hüvitamise olemasolu või selle puudumine on ELTL artikli 107 lõikes 1 sätestatud majandusliku soodustamise olemasolu jaoks õiguslikult oluline. Pealegi sisaldab vaidlustatud kohtuotsus õigusviga, kuna selles lähtutakse nähtavasti sellest, et esitatud faktid ei ole piisavad.

Teine väide: Üldkohus on rikkunud õigusnormi ja jätnud täitmata põhjendamiskohustuse, mis puudutab valikulise tingimust ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna ta lähtus üldistavalt sellest, et ettevõtjad, kes on kohustatud teste läbi viima enne, kui nad võivad oma kauba turule viia või seda müüa, on *per definitionem* „sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras”. Igal juhul ei ole Üldkohus täitnud oma põhjendamiskohustust, kuna ta ei ole selgitanud, miks kõik need ettevõtjad on riigiabi osas „sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras”, ning kuna Üldkohus jättis käsitlemata Belgia Kuningriigi esitatud kahtlused.

ÜLDKOHUS

22. mail 2015 esitatud hagi – Iberdrola versus komisjon

(Kohtuasi T-260/15)

(2015/C 254/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Iberdrola, SA (Bilbao, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Ruiz Calzado ja J. Domínguez Pérez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada artikkel 1;
- tühistada otsuse artikli 4 lõige 1 osas, milles sellega antakse Hispaania Kuningriigile korraldus lõpetada artiklis 1 kirjeldatud abikava;
- tühistada otsuse artikli 4 lõiked 2, 3, 4 ja 5 osas, milles nendega antakse komisjoni määratletud riigiabi tagasinõudmise korraldus;
- teise võimalusena piirata otsuse artikli 4 lõikes 2 Hispaania Kuningriigile pandud tagasinõudmise kohustust nii, nagu seda tehti esimeses ja teises otsuses, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas menetluses on vaidlustatud sama otsus, mis kohtuasjades T-12/15: Banco de Santander ja Santusa vs. komisjon ja T-252/15: Ferrovial SA jt vs. komisjon.

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendega, mis esitati nimetatud kohtuasjades.

---

15. mail 2015 esitatud hagi – Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo versus komisjon

(Kohtuasi T-263/15)

(2015/C 254/20)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hagejad: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Poola) ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o. o. (Gdynia) (esindajad: advokaadid T. Koncewicz, K. Gruszecka-Spychała ja M. Le Berre)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada tervikuna Euroopa Komisjoni 26. veebruari 2015. aasta otsus seoses meetmega SA.35 388 (2013/C) (ex 2013/NN ja ex 2012/N), Poola, „Gdynia-Kosakowo lennujaama rajamine”;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad muu hulgas järgmised väited.

1. Esimene väide:

- Meelevaldsus ja ilmselged vead vaidlustatud otsuse aluseks võetud asjaolude tuvastamisel ning sellest tulenevalt kaalutusõiguse piiride ületamine komisjoni poolt ja ilmselge tõendite väär hindamine.

2. Teine väide:

- Komisjon ei ole kontrollinud Gdynia-Kosakowo lennujaama investeeringutele õigusliku hinnangu andmiseks olulisi tegureid ja asjaolusid.

3. Kolmas väide:

- Komisjon on ületanud kaalutusõiguse piire kohtupraktika tähenduses, mille kohaselt peab kaalutusõigust omav institutsioon selgitama, mis põhjustel võeti arvesse teatud tõendeid ja asjaolusid, kuid lükati tagasi teised.

4. Neljas väide:

- ETL artikli 107 lõike 1 koostoimes Euroopa õiguse üldpõhimõtetega – õiguskindluse põhimõte ja institutsioonide lojaalsuse põhimõte õigussubjektide suhtes – rikkumine tulenevalt väärast kohaldamisest ja tõlgendamisest.

5. Viies väide:

- Rikkumine, mis tuleneb asjaolude ja tõendite väärast õiguslikust kvalifitseerimisest, ning seetõttu ETL artikli 107 lõike 1 rikkumine vaidlustatud otsusega, sest lähtuti sellest, et asjas ei ole täidetud eeldused tuvastamiseks, et hagejate meetmed on kooskõlas erainvestori kriteeriumiga, ja sellest, et ei ole tõendatud, et investeeringud tegi erainvestor, ning seetõttu käsitati investeeringuid Gdynia-Kosakowo lennujaama ebaseadusliku riigiabina.

---

8. mail 2015 esitatud hagi – Gameart versus komisjon

(Kohtuasi T-264/15)

(2015/C 254/21)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Gameart sp. z o. o. (Bielsko-Biała, Poola) (esindaja: advokaat P. Hoffman)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 18. veebruari 2015. aasta otsus osas, milles sellega kinnitatakse, et keeldutakse rahuldast Poola Vabariigi välisministeeriumile esitatud taotlust juurdepääsuks selle ministeeriumi valduses olevatele Poola Vabariigi poolt komisjonile saadetud kirjadele, mis käsitlevad komisjoni poolt Poola Vabariigi suhtes läbi viidud rikkumismenetlust seoses 19. novembri 2009. aasta hasartmänguseadusega;
- juhuks, kui Üldkohus ei nõustu hageja seisukohaga – et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele artikli 5 teist lõiku ei tule mõista nii, et see annab Euroopa Komisjonile õiguse teha siduv otsus füüsilise või juriidilise isiku poolt liikmesriigi institutsioonile esitatud dokumentidele juurdepääsu taotluse kohta, mille see liikmesriik on komisjonile edastanud –, tuvastada ELTL artikli 277 kohaselt, et kõnealuse määruse artikli 5 teine lõik on tühine ja ei ole seega käesolevas kohtuasjas kohaldatav;
- jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide: komisjonil puudub määruse nr 1049/2001 artikli 5 teise lõigu kohane pädevus

- Kuna taotlus oli suunatud liikmesriigi institutsioonile ning puudutas sellest liikmesriigist pärinevaid dokumente, ei ole määruse artikkel 5 kohaldatav. Pelk taotluse edasisaatmine liikmesriigi poolt komisjonile vastavalt määruse artikli 5 teisele lõigule ei anna komisjonile pädevust, kui taotlus ei puuduta komisjonist pärinevaid dokumente. Isegi kui määruse artikkel 5 peaks taotluse suhtes kohalduma, ei saa määruse artikli 5 teist lõiku tõlgendada selliselt, et see annab liidu institutsioonile õiguse teha asjaomase taotluse kohta siduva otsuse.

2. Teine väide: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigete 4 ja 5 rikkumine

- Kuna komisjon otsustas Poola Vabariigist pärinevale dokumendile juurdepääsu üle, on komisjon vastavalt määruse artikli 4 lõikele 4 kohustatud selle riigiga konsulteerima, mida ta aga ei teinud. Juurdepääsust Poola Vabariigist pärinevale dokumendile oleks saanud artikli 4 lõike 5 kohase vastuväite puudumisel keelduda ainult erakorralistel asjaoludel, mida käesoleval juhul ei esinenud.

3. Kolmas väide: ELTL artikli 296 rikkumine

- Komisjon ei põhjenda kuidagi oma pädevust langetada vaidlustatud osas otsus, kuigi hageja keskendus oma teises taotluses üheselt komisjoni puuduvale pädevusele. Vaidlustatud otsuse põhjenduses puuduvad selle asjaolu kohta mis tahes selgitused, mis muudab hagejale oma õiguste kohase kaitse kohtus võimatuks.

4. Neljas väide: Vierter Klagegrund: ELTL artikli 277 kohane tühisuse vastuväide

- Juhuks, kui Üldkohus peaks vastupidi esimeses väites selgitatule otsustama, et määruse nr 1049/2001 artikli 5 teise lõigu sätet tuleb mõista nii, et juhul, kui liikmesriik edastab tema valduses olevale dokumendile juurdepääsu taotluse liidu institutsioonile, annab see edastamine asjaomasele institutsioonile pädevuse teha taotluse kohta siduv otsus, väidab hageja, et kui asjaomast artikli 5 sätet mõista nii, siis ei saa see tugineda ELTL artikli 15 lõikele 3 või EÜ artiklile 255 kui sobivale õiguslikule alusele ja on seetõttu tühine. Lisaks on sellises tähenduses mõistetud säte vastuolus määruse nr 1049/2001 põhjendusega, mis viib ELTL artikli 296 (EÜ artikkel 253) kohaselt selle tühisuseni.

5. juunil 2015 esitatud hagi – Industrias Químicas del Vallés versus komisjon**(Kohtuasi T-296/15)**

(2015/C 254/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Hispaania) (esindajad: advokaadid C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas ja C. Vila Gisbert)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- jätta kohaldamata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21.oktoobri 2009.aasta määruse (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta, ja eelkõige selle artikkel 24 ja II lisa punkt 4;
- tühistada komisjoni 11.märtsi 2015.aasta rakendusmäärus (EL) nr 2015/408 seoses Metalaxil'i lisamisega asendamisele kuuluvate ainete nimekirja, mis on esitatud selle määruse lisas, ja
- mõista komisjonilt välja selle menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide käsitleb seda, et rakendusmäärus võeti vastu ebaseadusliku õigusliku aluse põhjal, kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta) rikub Euroopa Liidu õigust, kuna:
  - see rikub ettevaatuspõhimõtet, sest seal ette nähtud toimeainete asendamismehhanism tugineb hüpoteetilisele riskile, mis ei ole objektiivselt põhjendatud;
  - see mõjutab loa saanud aineid ning rikub seega proportsionaalsuse põhimõtet, minnes kaugemale, kui on rangelt vaja, et saavutada kaitse kõrge tase;
  - see moonutab konkurentsi siseturul, soodustades ainete asendamist seal sätestatud tingimustel; ja
  - rikub põhjendamise põhimõtet seoses määruse (EÜ) nr 1107/2009 II lisa punktis 4 esitatud kriteeriumiga, et aine sisaldab „suurel määral mitteaktiivseid isomeere”.
2. Teine väide käsitleb seda, et määrus (EL) nr 2015/408 rikub põhjendamiskohustust, kuna Metalaxili lisamine asendamisele kuuluvate ainete nimekirja ei ole põhjendatud teaduslike ja tehniliste kriteeriumidega, ning rikutud on diskrimineerimise keelu põhimõtet seoses ainega Metalaxil-M.

3. Kolmas väide käsitleb seda, et määrus (EL) nr 2015/408 rikub proportsionaalsuse põhimõtet seoses Euroopa Liidus taotletava eesmärgiga vähendada riski tervisele ja keskkonnale.

8. juunil 2015 esitatud hagi – Nova versus komisjon

(Kohtuasi T-299/15)

(2015/C 254/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. (Trani, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Astolfi, M. Petrucci)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

Esiteks:

- Kinnitada ja tuvastada, et täielikult on täitmata jäetud lepingust Grant Agreement n. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac No. 30-CE-0495809/00-94 tulenevad kohustused ning seetõttu:
  - tunnustada tema õigust mitte tagasi maksta summat 80 242,78 eurot, mis talle on juba välja makstud kui „pre-financing payment” ja mis on praegu Euroopa Komisjoni väljastatud võlateate esemeks – Directorate General Migration and Home Affairs – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015, prot. 1520007, 1. aprill 2015, mille ese on „HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – Transnational Observatory for Refugee’s Resettlement in Europe nr 3241503771, mille kostja väljastas selleks, et viidatud summa talle tagasi makstaks.
  - mõista kostjalt välja summa 52 146,36 eurot, mida ta on maksena „final payment” veel kohustatud tasuma, viivisintress kuni ajani, mil ta on oma kohustuse täielikult täitnud Grant Agreement’i artikli II.16.3 tähenduses, ning kohtukulud, mida hageja on kandnud seoses käesoleva menetlusega.

Teise võimalusena:

- tühistada Euroopa Komisjoni 1. aprilli 2015. aasta akt – Directorate General Migration and Home Affairs – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015, prot. 1520007, mille ese on „HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – Transnational Observatory for Refugee’s Resettlement in Europe – võlateade nr 3241503771”, mille ese on summa 80 242,78 eurot tagasimaksmine, ja mis tahes seotud varasem, kaasnev ja/või hilisem akt.
- tuvastada, et kostja on kohustatud tasuma Grant Agreement n. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac No. 30-CE-0495809/00-94 täitmiseks summana „final payment” veel 52 146,36 eurot ning mõista temalt välja viivisintress kuni ajani, mil ta on oma kohustuse täielikult täitnud Grant Agreement’i artikli II.16.3 tähenduses ning kohtukulud, mida hageja on kandnud seoses käesoleva menetlusega.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on jäetud täitmata veel tasumisele kuuluva summa väljamaksmise kohustus ja rikutud G. A: artiklis II.15.4 ette nähtud kohustusi.
  - Selles küsimuses leiab hageja, et rikutud on võistlevuse põhimõtet seoses komisjoni tegevusega ning läbipaistvuse, erapooletuse ja sõltumatu hindaja erapooletuse põhimõtteid.
2. Teine väide, mille kohaselt on jäetud täitmata tulemuse objektiivse hindamise kohustus seoses Grant Agreement'i I lisaga „LogFrame” ja seoses veel tasumisele kuuluva summa vähendamise piiramisega Grant Agreement'i artikli II.17.5 tähenduses ning artiklis II.12 ette nähtud trahvide piiramisega.
  - ta väidab selle kohta, et komisjon nõustus tulemuste saavutamata jätmisega, et komisjon on alusetult rikastunud, rikutud on hea halduse põhimõtet seoses projekti eesmärkide hindamisega ja arvestades komisjoni tegelikku toetust, ning et rikutud on ka oluliste vorminõuete järgimise kohustuse põhimõtet.
3. Kolmas väide, mis puudutab mitme lepingulise kohustuse täitmata jätmist
  - Hageja väidab selle kohta, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, lojaalse koostöö põhimõtet, õigust olla ära kuulatud seoses komisjoni tegevusega kontrolli- ja võlateate väljastamise menetluses ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 42 lõike 2 punkti a.
4. Neljas väide, mis puudutab artiklis II.14 märgitud kohustuste täitmata jätmist
  - Selles küsimuses väidab hageja, et rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet seoses inimressursside ja uuringutegevuse kulude lubatavusega.

---

18. juunil 2015 esitatud hagi – Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-317/15)

(2015/C 254/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: *avvocato dello Stato* P. Gentili, G. Palmieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada teade avaliku konkursi korraldamise kohta EPSO/AD/302/15 – Administraatorid (AD 5) auditi valdkonnas;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas esitatud väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjas T-17/15: Itaalia Vabariik vs. komisjon (ELT C 81, 9.3.2015, lk 27).

19. juunil 2015 esitatud hagi – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro versus komisjon

(Kohtuasi T-320/15)

(2015/C 254/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA (Vicenza, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Merola, M. Santacroce, M. Toniolo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna vaidlustatud otsus, millega komisjon jätab kahe aasta ja kümne kuu jooksul Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. kõrvale osalemisest mis tahes hankemenetlustes ja liidu üldeelarvest rahastatavate toetuste andmise menetlustes, sealhulgas menetluses nr JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, mis on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas numbri all 2014/S 034-054569 ja mida on hiljem muudetud;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Kõrvalejätmise menetlus alustati seoses hageja osalemisega Teadusuuringute Ühiskeskuse 18. veebruaril 2014 välja kuulutatud piiratud hankemenetluses uue hoone ehitamiseks Ispras. Komisjon oli nimelt saanud teada hageja poolt väidetavalt toime pandud rikkumistest.

Oma hagi toetuseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab puudulikku uurimist, faktide moonutamist ja sellest tulenevat õigusnormi rikkumist finantsmääruse artikli 106 lõike 1 viimases lõigus sätestatud erandi kohaldamata jätise tõttu
  - Ta väidab selles küsimuses, et vaidlustatud otsuses kajastub puudulik uurimine, faktide moonutamine ja sellest tulenev õigusnormi rikkumine, sest selles on jäetud kohaldamata finantsmääruse artikli 106 lõike 1 viimases lõigus sätestatud erand. Täpsemalt, komisjon tegi vea tuvastades, et käesolevas asjas esinevad määruse nr 966/2012 artikli 106 lõike 1 punkti b tingimused; samuti jättis ta piisavalt uurimata uurimise käigus Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. poolt esitatud dokumentaalsed tõendid, mille viimane esitas tõendamaks, et ta on dr E. Maltauro suhtes võtnud „asjakohaseid meetmeid”.
2. Teine väide, mis käsitleb finantsmääruse artikli 106 lõike 1 punkti c mittekohaldatavust
  - Hageja väidab teise võimalusena, et vaidlustatud otsuses on moonutatud fakte ja seda on puudulikult põhjendatud seetõttu, et talle omistati vastutus ametialaste käitumisreeglite olulisel määral rikkumise eest määruse nr 966/2012 artikli 106 lõike 1 punkti c tähenduses. Dokumentidest dr E. Maltaurot puudutavate õigusprobleemide kohta ei nähtu, et Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. oleks rikkunud hoolsuskohustust ja lepingulist lojaalsuskohustust, ega ka seda, et ta sai oma endise tegevdirektori õigusvastasest tegevusest mingit kasu. Seega ei olnud täidetud tingimused Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A.-le vastutuse omistamiseks ametialaste käitumisreeglite nii olulise rikkumise eest, mis oleks nõudnud selle kõrvalejätmise aluse kohaldamist.

3. Kolmas väide, mis käsitleb võistlevuse põhimõtte rikkumist

- Hageja väidab selle kohta – jällegi teise võimalusena –, et vaidlustatud otsuses on rikutud ka võistlevuse põhimõtet, sest selles tuginetakse asjaoludele, mida komisjon ei maininud menetluse alustamise kirjas ja mille kohta Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A.-le ei antud võimalust oma seisukohta väljendada. Seega ei ole ta saanud end kohaselt kaitsta seoses asjaoludega, millele tugineti ja mis seejärel tuvastati tema kõrvalejätmiseks mis tahes hankemenetlusest ning liidu ja Euroopa Arengufondi üldeelarvest rahastatavate toetuste andmise menetlustest.

4. Neljas väide, mis käsitleb proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist kõrvalejätmise perioodi kindlaksmääramisel

- Hageja väidab selles küsimuses kolmanda võimalusena, et kõrvalejätmise otsus võeti vastu proportsionaalsuse põhimõtet rikkudes, eelkõige osas, milles kõrvalejätmise perioodiks määrati kaks aastat ja kümme kuud. See kestus on täiesti põhjendamata ning vastuolus kõrvalejätmise aluseid reguleerivate määruste nr 966/2012 ja nr 1268/2012 sätete mõtte ja ulatusega; samuti on see kestus ilmselgelt ebaproportsionaalne seetõttu, et asjaolusid, mis võisid negatiivselt mõjutada Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. kutsealast käitumist, enam ei esine, mistõttu ei saa need komisjonile rahalist või moraalset kahju tekitada.
-

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 25. juuni 2015. aasta otsus – EE versus komisjon

(Kohtuasi F-55/14) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Lepinguline töötaja — Tähtajalise lepingu pikendamata jätmise — Tühistamisnõuded — Pikendamise menetlus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkt a — Õigus olla ära kuulatud — Eiramine — Kahju hüvitamise nõuded — Mittevaraline kahju)

(2015/C 254/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: EE (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Tymen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja T. S. Bohr)

Ese

Nõue tühistada hageja sellise lepingu pikendamata jätmise otsus, mis pidanuks olema tähtajatu.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni otsus EE lepingulise töötaja lepingu pikendamata jätmise otsus, millest anti suuliselt teada 14. oktoobril 2013, kinnitati 31. oktoobri 2013. aasta teatisega ja põhjendati 13. detsembri 2013. aasta teatisega.
2. Mõista Euroopa Komisjonilt EE kasuks välja 10 000 eurot.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja EE kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 421, 24.11.2014, lk 59.

Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 25. juuni 2015. aasta otsus – Mikulik versus nõukogu

(Kohtuasi F-67/14) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Katseaeg — Katseaja pikendamine — Teenistusest vabastamine katseaja lõpus — Mittenõuetekohastes tingimustes läbitud katseaeg)

(2015/C 254/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Filip Mikulik (Praha, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat M. Velardo)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja M. Veiga)

Ese

Nõue tühistada otsus vabastada hageja katseaja lõpus teenistusest ja nõue hüvitada talle väidetavalt tekitatud mittevahaline kahju.

Resolutsioon

- 1) Jätta hagi rahuldamata.
- 2) Jätta F. Mikuliku kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 380, 27.10.2014, lk 26.

Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 22. juuni 2015. aasta määrus – van Ourdenaarden versus parlament

(Kohtuasi F-139/14) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Põhipuhkus — Ülekandmine kaheteistkümnepäevase piiriga — Hüvitis — Pensioniteatis — Tähtaja jooksul vaidlustamata jätmise — Uute ja oluliste asjaolude puudumine — Kodukorra artikkel 81 — Ilmselt vastuvõetamatu hagi)

(2015/C 254/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Annetje Elisabeth van Ourdenaarden (Grevenmacher, Luksemburg) (esindaja: advokaat F. Moyse)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Ecker ja N. Chemai)

Ese

Nõue tühistada otsus, millega jäeti 2013. aastasse üle kandmata haiguspuhkuse tõttu hageja 2012. aastal kasutamata puhkusepäevad, ning mõista välja hüvitis väidetavalt tekitatud varalise ja mittevahalise kahju eest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta A. E. van Ourdenaardeni ja Euroopa Parlamendi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 89, 16.3.2015, lk 46.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET